

сьогодні є найбільш актуальними. Так поступово формується «медіа-свідомість», яка зґрунтується на хибних цінностях, маніпулятивних інтерпретаціях та подвійній моралі [1].

Позитивне сприйняття змісту і задоволення потреб споживача залежить від того, наскільки правильним є вибір спрямування та акценти інформаційного повідомлення.

Отже, мас-медіа – це невід’ємною частина сучасного життя. Незважаючи на те, що ЗМІ несуть необхідну інформацію для людей, в їх силах підкоряти, дезінформувати та залякувати. Маніпулювання, для ЗМІ, – найпростіший та найдієвіший спосіб формування суспільної думки. Медіа-свідомість, яку формують засоби масової інформації за допомогою маніпулятивного впливу, змінює громадську свідомість. Засоби масової інформації стали могутнім соціальним інститутом, який здійснює глобальний вплив.

Список використаних джерел

1. Нестеряк Ю. М. Державна підтримка ЗМІ: європейські традиції та українська практика [Текст] / Ю. М. Нестеряк // Вісник Київського національного університету. Журналістика. – 2002. – № 10. – С. 50–52.

2. Варій М. Й. Специфічні форми і методи впливу на електорат // Політико-психологічні передвиборчі та виборчі технології: навч. посіб. – Київ. – Ельга, Ніка-Центр. – 2003. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [www.URL: http://dere.com.ua/library/variy/vybir_technology.shtml](http://dere.com.ua/library/variy/vybir_technology.shtml).

3. Шерман О. М. Політичний стереотип: місце у політичному процесі та технології формування засобами масової інформації: монографія / О. М. Шерман // Львівський держ. ун-т внутрішніх справ. – Л.: Сполом, 2008. – 228 с.

4. Завгородня Л. В. Стереотипи породження та сприймання журналістського твору (на матеріалі газетних текстів) [Текст] : дис. на здоб. наук. ступеня канд. філолог. наук : спец. : 10.01.08 Черкаський державний технологічний університет / Л. В. Завгородня. – Черкаси. – 2003. – 191 с.

5. Шерковин Ю. А. Психологические проблемы массовых информационных процессов [Текст] / Ю. А. Шерковин. – М. : Мысль, 1973. – 215 с.

Киселиця Н.

студентка групи ПОІЗм-11

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: д.іст.н., професор кафедри

інформаційної та соціокультурної діяльності ТНЕУ

Білоєус Л.І.

РЕАЛІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПІДХОДУ ДО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

З кінця двадцятого століття Україна є активним учасником процесів становлення глобального інформаційного суспільства. Становлення інформаційного суспільства здійснюється через інформаційний розвиток, що позначає трансформацію всіх громадських інститутів і сфер людської діяльності під впливом інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), прогрес у всіх сферах розробки, виробництва і впровадження ІКТ, створення політичних, економічних, правових, соціальних і науково-технічних умов для формування розвиненого інформаційного середовища, що відповідає завданням соціально-економічного розвитку країни, підготовку громадян, суспільних інститутів, бізнесу та органів державної влади всіх рівнів до життя в умовах інформаційного суспільства. Відповідно до Національної стратегії інформаційного розвитку України, до основних цілей, проголошених у цьому документі, відносять підвищення якості освіти, рівня науково-технічного і культурного розвитку за рахунок розширення можливостей інформаційного обміну на міжнародному,

національному та регіональному рівнях, а також підвищення ролі кваліфікації, професіоналізму і здібностей до творчості як найважливіших характеристик послуг праці, а також досягнення високого рівня мінімальної соціальної забезпеченості.

У сучасних умовах об'єднання інформаційного простору і зростання темпу оновлення знань освіта стає стратегічним ресурсом для розвитку держави. Забезпечення доступності, актуальності освітніх послуг, відповідність рівня і якості освіти умовам зовнішнього середовища і скорочення витрат можливі тільки при впровадженні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та створенні якісної інформаційної інфраструктури.

Відповідно до очікувань уряду і суспільства, сучасний заклад вищої освіти (ЗВО) немислимий без активного застосування інформаційно-комунікаційних технологій у всіх сферах діяльності. Але не завжди процес використання інформаційно-комунікаційних технологій є централізованим і дозволяє повністю реалізувати потенціал впроваджених інструментів.

Вища освіта є одним з лідерів щодо оснащеності комп'ютерною технікою серед організацій, кількість комп'ютерів у ЗВО на 100 осіб складає 84 (це в 2,5 рази більше ніж в середньому по інших установах), при цьому частка підключених комп'ютерів до Інтернет складає 68%, що свідчить про кількісне насичення інформаційної інфраструктури вищої освіти. При цьому дані щодо підключених комп'ютерів до локальних мереж та Інтернет свідчить про відсутність єдиного інформаційного простору в організаціях і ЗВО і про неповну їх інтеграцію в міжнародний інформаційний простір, що не дозволяє використовувати інформаційний потенціал в повному обсязі.

У цих умовах дуже важливим і відповідальним завданням для освітніх установ є правильний вибір підходу до управління процесом надання освітніх послуг.

Сфера застосування інформаційного підходу охоплює управління інформаційним розвитком ЗВО. Застосування інформаційного підходу до управління процесом надання освітніх послуг актуалізовано інтенсифікацією наступних соціально-економічних і інноваційних процесів: багаторазове збільшення обсягів інформації в системах управління; повсюдне поширення інформаційно-комунікаційних технологій, автоматизованих систем, впровадження електронних освітніх ресурсів і дистанційної освіти; інтеграція науки і освіти; створення єдиного глобального інформаційного простору.

Список використаних джерел

1. Біловус Л. І. Управління та організація діяльності інформаційних установ (за фаховим спрямуванням). Тернопіль, 2010. 414 с.
2. Білощицький А., Лізунов П. Моделі та засоби формування комплексного інформаційно-освітнього середовища навчального закладу. *Системи обробки інформації*. 2007. Вип. 5. С. 2–8.
3. Білощицький А. та ін. Розробка та впровадження інформаційно-інтегрованих програмних засобів для забезпечення кредитно-модульної організації навчального процесу на базі корпоративної комп'ютерної мережі. *Вісник Хмельницького національного університету*. Технічні науки. 2006. № 4. С. 194–199.
4. Виноградня В. Напрями розвитку системи інформаційного забезпечення управління ВНЗ. *Рідна школа*. 2010. № 12. С. 36–40.
5. Горюхов В. М. Соціальні інформаційні комунікації, їх наповнення і ресурс. К., 2010. 360 с.
6. Євсєєва О. О. Розвиток освітнього комплексу України в умовах євроінтеграції. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2016. Вип. 53. С. 141–146.
7. Єрмола А. Державна система моніторингу освіти – необхідна умова трансформаційних процесів освітянської сфери. *Освіта і управління*. 2005. Т. 8. №1. С. 101–102.
8. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: монографія / Т. В. Писаренко, Т.К. Кваша, Н.В. Березняк, О.В. Прудка. К.: УкрІНТЕІ, 2015. 239 с.
9. Кулицький С. П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління: Навч. посіб. К.: МАУП. 2002. 224 с.

10. Освітній менеджмент: навч. посібник /за ред. Л. Даниленко, Л. Карамушки. К.: Шкільний світ, 2003. 400 с.
11. Плєскач В. Л. Електронна комерція: підручник. К.: Знання, 2007. 535 с.
12. Сучасні інформаційні технології та системи в управлінні. *Збірник матеріалів I Всеукр. наук.-практ. конф. молодих вчених, аспірантів і студентів* (6–7 квітня 2017 р.). Київ: КНЕУ, 2017. 213 с.
13. Фінансовий менеджмент вищого навчального закладу з використанням новітніх інформаційних технологій /під ред. Ю. Г. Лисенка і В. Н. Андрієнка. Донецьк: ТОВ Південний «Схід, Лтд», 2007. 485 с.

Кідиба А.

студент групи ПОІЗм-11

*Тернопільського національного
економічного університету*

*Науковий керівник: д.іст.н., професор кафедри
інформаційної та соціокультурної діяльності ТНЕУ*

Біловус Л.І.

ІНФОРМАЦІЙНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ВІДНОСИНИ

Проблема філософського дослідження інформаційних комунікацій пов'язана з тим, що надзвичайно динамічне і масове використання нових інформаційних технологій у сучасному суспільстві здатне кардинальним чином вплинути на систему формування соціального досвіду та на зміну глибинних механізмів, які формують самосвідомість людини. Сучасні технології використовуються в інформаційному обміні, і не тільки полегшують даний обмін, але й створюють специфічно нові умови, в яких комунікація розглядається як практична діяльність, що провокує процеси відчуження інформації від конкретних учасників комунікативного процесу через комодифікацію інформації, створення нової системи масового, а можливо і тотального інформаційно-технологічного контролю за громадянами.

Розвиток інформаційних комунікацій та інформаційно-комунікативних технологій у соціумі відбувався через їх ускладнення і диверсифікацію у вигляді послідовного переходу від простих моделей до складних. Поява професійних способів інформаційно-комунікативного впливу пов'язана з розвитком соціальних відносин. До середини ХХ століття склалися основні моделі інформаційних комунікацій (односпрямована, модель суспільного інформування та трансакційна), які можна назвати класичними, оскільки всі вони мають явно виражену соціальну обумовленість.

Поняття інформаційна комунікація – складний культурно-історичний феномен, за яким легко вгадуються ті чи інші суспільні потреби, світоглядні принципи і ціннісні орієнтації, що дозволяє визначити інформаційно-комунікативні технології як соціально обумовлену сукупність інтегрованих прийомів і методів інформаційно-комунікативного впливу, технічних і програмних засобів, які використовуються в процесі обміну продуктами матеріальної і духовної діяльності та взаємодії між індивідами, соціальними верствами і групами, з метою збору, обробки, зберігання, поширення, відображення і використання інформації для регуляції й управління процесами життєдіяльності.

Порівняльний аналіз філософсько-методологічних принципів класичних моделей інформаційних комунікацій показує, що односпрямована модель переважає в доіндустріальному суспільстві, модель суспільного інформування – в індустріальному, а трансакційна модель – в постіндустріальному суспільстві. Аналіз інформаційних аспектів у класичних моделях інформаційних комунікацій показує тенденцію наростання і збагачення інформаційного змісту від простого узгодження символів в односпрямованій моделі до використання семантичного і прагматичного аспектів в більш складних моделях. Відповідні відмінності можна виявити в формах і засобах комунікації.